

PREMI LLUCIETA CANYÀ DE CRÍTICA LITERÀRIA

FIRA DE LLIBRES

INDILLETRES

La crítica literària és tema de debat al nostre país. El debat ve donat, d'una banda, per la difícil professionalització dels crítics literaris. La manca d'espai a la premsa escrita i la proliferació de blocs personals poden fomentar l'amateurisme d'un gènere que, quan es practica en bones condicions, pot servir per destriar, entre la gran quantitat de llibres que s'editen, aquells que valen realment la pena, el gra de la palla. D'altra banda, una crítica literària infravalorada fàcilment comporta el foment de l'amiguisme, de les capelletes literàries i l'objectiu que preval sovint no és l'honestedat a favor del lector, sinó els interessos de qui la signa.

Considerem que la bona crítica literària pot ajudar a millorar la feina de les editorials, a enfortir la literatura en català, i a donar eines tant als llibreters com als lectors. Pot contribuir, per tant, a millorar l'ecosistema cultural.

El Premi Llucieta Canyà de crítica literària publicada tindrà present aquells articles que destaquin la interpretació, la contextualització de l'obra objecte de la crítica, i l'argumentació de la ressenya.

El jurat escollirà la crítica guanyadora entre les que s'hagin publicat a la premsa (tant en paper com en mitjans digitals) entre el juny del 2019 i l'abril del 2020.

Entenem per crítica qualsevol text que faci referència a una obra o a un conjunt d'obres d'un autor/a.

JURAT

El Jurat estarà format per membres de l'associació Indilletres.

LLIURAMENT DEL PREMI

Dissabte 6 de juny de 2020 en el marc de la Fira Indilletres.

DOTACIÓ

El premi està dotat amb 500 euros, dels quals s'hauran de descomptar els impostos.

El guanyador de la primera edició va ser Pere Antoni Pons, escriptor, periodista i crític del suplement de llibres 'Ara Llegim' per la ressenya publicada al diari Ara el 3 de novembre de 2018 sobre l'obra de Joseph Conrad *La línia de l'ombra*, traduïda per Marta Bes Oliva i editada per L'Avenç.

QUI ERA LLUCIETA CANYÀ?

Llucieta Canyà i Martí va néixer a la Bisbal d'Empordà el 1901 i va morir a Barcelona el 1980. Amb poc més de 20 anys va començar a col·laborar en mitjans com *La Veu de Catalunya*, en què va tenir una secció diària titulada "Món femení". També va col·laborar en publicacions com *Juventut catalana* o *D'Ací i d'Allà*. Escribia sempre des d'una perspectiva de gènere. Tenia grans dots comunicatius que va aprofitar per fer conferències arreu i que li van donar una gran popularitat. El 1929 va publicar el poemari *Mare*, l'obra *Caixa de núvia* (1933) i *L'etern femení* (1934) prologada per Josep Maria de Sagarra, i que va merèixer sis reedicions, la darrera el 1957. El 1936 va publicar la comèdia *L'estudiant de Girona*, dedicada al seu primer marit Miquel Poal, periodista, crític i autor teatral, novel·lista i assagista, autor de llibres sobre feminisme, que havia mort poc abans.

Casada de nou amb Santiago Manresa va viure un temps a Reus, ja en ple franquisme, on va mirar de continuar escrivint i col·laborant amb publicacions com *Diario Español* o el *Setmanari Reus* i amb entitats com el Centre de Lectura.

El 1954 va publicar la comèdia *L'amor té cops amagats*, representada al Romea, i el 1957 va editar *L'etern masculí*, també prologada per Josep Maria de Sagarra.